תלמוד בבלי · ראשונים · ריי״ף · מפרשים · הגהות הב״ח

הגהות הב"ח על ריי"ף מגילה

רבי יואל סירקיש [הב"ח]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הגהות הב"ח על רי"ף מגילה

רבי יואל סירקיש [הב"ח]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הגהות-הבח-על-ריף-מגילה/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף א. 4
דף א: 4
דף ב: 4
דף ג. 4
דף ג: 5
דף ד. 5
דף ד: 5
דף ה. 5
דף ה: 5
דף ו. 5
דף ו: 6
דף ז. 6
דף ז: 6
דף ח. 6
דף ח: 7
דף ט. 7
דף ט: 7
דף י. 7
דף י: 8
דף יא. 8
דף יא: 8
דף יב. 9
דף יב: 9
דף יג. 9
דף יג: 10
דף יד. 10
דף יד: 10
דף טו. 10
דף טו: 11
דף טז. 11
דף טז: 11

דף א.

צ"ל או ברביעי:
נ"ב קורין:
נ"ב הרי:
צ"ל בשני:

דף א:

נ"ב וכו':
ואימא תריסר כו' ולא צריך קרא לרבוי. כ"ז מוקף ונ"ב בדברי הר"ן משמע שלא היה גורס כל זה בספרי הרי"ף שהרי כתב ובגמ' פרכינן ואימא תריסר ותליסר כו' וק"ל. גם באלפס ישן ראיתי שלא היה כתוב בו כלל ואימא ארביסר כו' אלא ואימא שיתסר וכו':
כולהו הני זמנים כצ"ל:
נ"ב היכי:
סתימאה כל הסתמין בתלמודא הוא אליביה כצ"ל:
ומתוך כך ישיבתה נפוץ ופרוז כצ"ל:
נ"ב שדייה:
צ"ל ואנן:

דף ב:

נ"ב בר יוסי:
נ"ב גירסת אלפס ישן יום י"ד לעיירות או כו':
דשופר וגרסי' כצ"ל:
צ"ל מצותו:
צ"ל שאם:
נ"ב כו':

דף ג.

נ"ב אבל זמן עצי כהנים וט' באב חגיגה והקהל מאחרין ולא מקדימין אע"פ שאמרו מקדימין ולא מאחרין מותרין בהספד ובתענית ומתנות לאביונים א"ר יהודה אימתי מקום שנכנסין בשני וחמישי אבל מקום שאין נכנסין לא בשני ולא בחמישי אין קורין אותה אלא בזמנה: גמ' איזו עיר גדולה כל שיש בה י' בטלנין תנא כו'.

דף ג:

נ"ב אלפסי ישן אין בין ספרים לתפילין ומזוזות אלא שהספרים נכתבים בכל לשון ותפילין ומזוזות אין נכתבים אלא אשורית רשב"ג אומר אף הספרים לא הותרו שנכתבו אלא יונית:

צ"ל וקיימא:

צ"ל וכתיב:

נ"ב כתיב מעיקרא קודם קבלה אבל בשעת קבלה לא קיבלו עליהן אלא שמחה ומשתה לאוסרן בהספד ותענית אבל יו"ט לא קיבלו עליהן:

דף ד.

מן תנן כו' עד ת"ר מוקף:

צ"ל אומר. וכן לקמן:

צ"ל אדלא:

צ"ל בתענית:

נ"ב בצד א' כצ"ל:

נ"ב גם באלפסי ישן ראיתי שאינו וכן בספר דפוס א' ראיתי שאינו:

דף ד:

צ"ל להם:

דף ה.

נ"ב ואפ"ה:

צ"ל ופרא:

נ"ב אלפסי ישן אלא אפי' שהה יותר מכדי לגמור כו':

צ"ל וכן:

דף ה:

נ"ב ומנחה.

דף ו.

צ"ל שעודנו:

נ"ב בין בלילי י"ד בין ביום י"ד:

דף ו:

תפירת הגיד כצ"ל:
דתני להא תו באנפיה נפשה כצ"ל:
צ"ל י"א יום:
נ"ב ימים:

דף ז.

נ"ב הכל:
צ"ל דא"א:
דאילו הקטרת קומץ הקרבה היא וקמיצה איתקש להקטרה דכתיב וקמץ והקטיר מליקת העוף מליקתו והזייתו כאחד והזייתו היא הקרבתו קבלת דם הקרבה קרי לה דאמר מר והקריבו זו קבלת הדם אי נמי להקריב כו' כצ"ל ותיבת דכתיב נמחק:
וקבלה ומליקה דכולן צרכי הקרבה הן דאי כו' כצ"ל:
צ"ל וכתיב:
והוא הדין בכל משפט והס"ד ומה"ד לעריפת כו':
צ"ל פסחים:

דף ז:

א"ל מהו למזרעה א"ל זיל זבנה משבעה כו' אנשי העיר וזרעה כו' כצ"ל ותיבת וזבנה נמחק:
דיכולים למכור בהכ"נ כו' כצ"ל:

דף ח.

נ"ב ספרים:
שנבנו כבר כצ"ל:
צ"ל דהזמנה מלתא:
חדא היא אלא שלשון תיק כו' ולשון נרתק נופל כו' כצ"ל:

דף ח:

נ"ב מעבדיה:
נ"ב רבא נמי:
נ"ב מריש הוה אמינא:
נ"ב הוא:
צ"ל עליהם:
צ"ל מחבורו:
מבהכ"נ בהמ"ד כצ"ל:
צ"ל מהן:
מן כי כו' עד נינהו מוקף:
צ"ל אדם רוכב סוס שיהא להם מזומן:
נ"ב בה:

דף ט.

נ"ב ואין מספידים בהם הספד של יחיד אבל כו':
צ"ל הוא כו' ואי קראי כו':
נ"ב הספדא:
צ"ל דמיתא:
צ"ל דמיתא:
ול"ג דמתני' כצ"ל:

דף ט:

נ"ב מת בעיר:

דף י.

צ"ל ומשכחת ונ"ב זהו מלשון הרב ולא מלשון הברייתא:
נ"ב דאמרי:
נ"ב כלומר:
נ"ב קרו שיתא:
תי' הפטרות נמחק:
נ"ב לחודש:

דף י:

צ"ל בפסח:
חוזר וקורא כצ"ל וכן בכל הענין:
בתוך השבת כצ"ל:
נ"ב פרשת:
נ"ב בשבת:
צ"ל בתוך השבת:
נ"ב לפורים:
צ"ל כדי:
נ"ב בה:
צ"ל חציו ויפיצם:
נ"ב שם:
משום דכתי' ביה זכור כו' כצ"ל:
נ"ב שם:

דף יא.

נ"ב קורין:
צ"ל ואין:
נ"ב בן לקיש:
שם קורין בשני. בשני שם קורין בחמישי. בחמישי שם קורין לשבת הבאה כצ"ל:
בפרשה זו יש מצות כו' כצ"ל:
נ"ב מצות:
צ"ל תוצא:
נ"ב ושנים הראשונים קורין פרשה ברכות:

דף יא:

צ"ל בפנימי:
ולפי כצ"ל:
כאן צ"ל ד"ה בשני ובחמישי וד"ה ואין מוסיפין וד"ה ואין מפטירין:
צ"ל כשמי:

דף יב.

נ"ב כו':
צ"ל תניא:
מן ירושלמי כו' עד אחר סדורו של יום תא"מ ונ"ב בא"י אין זה וכן נראה מדברי הר"ן:
צ"ל וא"ר:
שהתרגום אינו אלא להשמיע תא"נ:
נ"ב וטעמא:
בשני ובחמישי בשבת ובשבת כצ"ל:
נ"ב מן המנין:
צ"ל דמשתעי:
צ"ל אומר:

דף יב:

צ"ל דתקינו:
נ"ב פשו להו ז':
נ"ב דהויא:
פסוק אחד מן השלשה פסוקים כצ"ל:
צ"ל וקורא:
נ"ב הלכתא:
נ"ב את:
נ"ב את:
צ"ל דפרשת:
ופוסקו:
צ"ל וידמו:
היוצאין שידמו כצ"ל ותיבת שיראו נמחק:
נ"ב חוץ משל גשמים אמצעיים ואחרונים וט' באב נמי מותר במלאכה כו':

דף יג.

נ"ב וגו':
נ"ב שבעה:
צ"ל ואמר:

צ"ל וקורא:
צ"ל היה ותי' יש נמחק:
נ"ב ליפול על פניו:
נ"ב את שמע:

דף יג:

צ"ל בפחו':
אין קורין בתורה ואין כצ"ל:
נ"ב ומושב:
צ"ל לבכות את המת ותיבת לכבוד נמחק:
צ"ל ואתיא:
נ"ב דכתיב במרגלים עד מתי לעדה הרעה הזאת:
צ"ל אתה ה' משלם הגמול ולאבלים כו' ברוך אתה ה' כצ"ל:

דף יד.

ישהה כצ"ל:
מדלגין בנביא מפרשה זו לפרשה אחרת כצ"ל ותיבת ומדלג נמחק:
נ"ב שם:
נ"ב הוא:

דף יד:

נ"ב אם:
נ"ב בו:

דף טו.

אבל אינו קורא כו' את כפיו כ"ז מוקף ונ"ב בגמ' אינו וכן בפסקי הרא"ש וכן באלפסי ישן אינו:
נ"ב באלפס ישן גורם פוחה:
נ"ב זהו טעם על הא דקאמר אם היה קטן אביו או רבו עוברים על ידו לרב פפא כדאית ליה ולרבא בר שימי כדאית ליה וכן איתא בגמ':
יבאו כצ"ל:

נ"ב בתורה:
לכבודן כצ"ל:
נ"ב פי' דבסומא באחת מעיניו ודש בעירו דמותר לישא את כפיו ונראה דה"ה לסומא בב' עיניו והא דנקט באחת מעיניו היינו לאשמועי' דכל זמן שלא דש בעירו אסור לישא כפיו אפי' אינו סומא רק באחת מעיניו:
מצוה דתפילין מרובעת כצ"ל:

דף טו:

צ"ל בית:
שאו ידיכם קדש הס"ד ואחר כך מה"ד כה תברכו

דף טז.

נ"ב נקראי' ולא מתרגמין:
נ"ב פניו:
מתחילין כצ"ל:
נ"ב לומר:
נ"ב חס:
ערוה ממש דיבר הכתוב כצ"ל:
נ"ב מה:

דף טז:

צ"ל ומעשה:
צ"ל וגומר:
כי חור לשון מוציא רעי הוא כצ"ל:
נ"ב עליו: